

Čia – Brunas.

Brunas mėgsta trypti ir belsti. Šėlti ir burgzti.

Vartytis ir urgzti. Čaksėti ir šliurpti, ir šlemšti, ir turkšti.

Brunas – tikras siaubūnas, taip mano jo tėvai.

– Baik triukšmaut!

– Ko čia vaipaisi?!

– Nejauk visko taip!

– Tu – siaubūnas!

– Norėčiau, kad ir jūs būtumėte siaubūnai, – sako

Brunas. – Tača galėtume smagiai pažaišti.

– Ochhhh, – ištaria tėtis.

- Laikas į lovą, - praneša tėtis.
- Bet aš visai nenoriu miego! - šaukia Brunas. -
Siaubūnai niekaip nepavargsta.
- Ir vis tiek turėsi eiti miegoti, - nenusileidžia tėtis.

Laimė, Brunas moka burti. Tėtis tik pamiršo.
Berniukas papučia savo stebuklingąjį ragelį.
Tačiau pamosikuoja rankomis.

- Siaubas baubas matarai,
lai pavirsta jais tėvai!

Tėtis ima augti ir netikėtai jam išdygsta uodega.

Mamos veidas staiga labai keistai ištjsta.

Jos akys išdygsta ant kotelių,

Jo galva pažaliuoja,

nosis pamėlynuoja,

o smakras apželia pasišiaušusią barzdą.

bet tai nė kiek nenustebina.

